

Mia og Moozie

En historie om vennlighet

Av Shweta Bala

Illustret av Sahana Bala

I en stor by bodde det en jente som het Mia. Mia elsket å spille, danse og synge. Hele nabolaget likte Mia på grunn av hennes muntre holdning til mennesker. Mia ville hilse på folk med glede og de ville hilse tilbake med et glis om munnen.

En dag ruslet Mia gjennom parken med en plastbeger med vann og en pose chips i hendene. Når hun var ferdig, kastet hun dem på bakken i stedet for i en søppelbøtte. En av Mias venner, Emily, så handlingene hennes, og ble veldig overrasket over å se kullet hennes.

Hun gikk bort til Mia og spurte: "Hvorfor kastet du søppelet på gresset?"

Mia svarte: "Det var ingen søppelbøtte i nærheten, så jeg kastet den der."

«Du bør fortsatt ikke gjøre det, Mia. Det er dårlig for miljøet.» sa Emily.

"Det var bare to stykker søppel." bemerket Mia.

"Ville du gjort det hjemme hos deg? Legg igjen to stykker søppel? Tenk på det Mia, jeg vet at du snart vil ta den riktige avgjørelsen.»

Emily begynte så å gå tilbake til hjemmet sitt og Mia begynte å tenke på hva hun gjorde.

Den natten hadde Mia den rareste drømmen hun noen gang hadde hatt. I drømmen hennes ble Mia oppsøkt av en ku ved navn Moozie.

Moozie introduserte seg selv, "Hei Mia! Jeg er Moozie. Ikke vær det redd! Jeg må snakke med deg om det som skjedde i parken.»

Mia spurte: "Hvorfor er en liten søppel så stor bekymring?"

«Det du gjorde er dårlig for miljøet. Bli med meg og vi vil gå til forskjellige steder og se hvordan de har det med søppel.»

Mia var enig og de begynte å gå nedover en sti.

Da de gikk i skogen, så Mia en trist snakkende svane svømme i en dam.

Mia spurte henne: "Hva er i veien med Ms. Swan?"

Svanen svarte: «Det er så mye søppel i dammen der jeg spiser og svømmer. Mange av oss blir sultne på grunn av søppelet. Jeg skulle virkelig ønske at folk sluttet å forsøple og begynte å hjelpe miljøet.

Mange skapninger ville vært i live og lykkelige sammenlignet med nå.»

Mia var veldig trist å se den stakkars svanen og høre dens triste historie.

Snart ruslet Moozie og Mia inn i skogen, dit stien førte dem, og så et veldig svakt tre med tynne greiner som hang fra det. Mia spurte treet: "Hvorfor er du så trist Mr.Tree?"

Treet svarte: "Mange av oss sluttet å produsere frukt på grunn av alt søppelet som hindrer oss i å få i oss næringsstoffer. Mange av oss blir syke og svake. Vi kommer snart til å gå bort for alltid hvis denne forsøplingsvanen fortsetter. Vi gjør så mye for menneskene. Vi gir dem nasjonalparker hvor de kan se fantastisk natur. Vi gir dem luft å puste, tre til husene deres og et sted for dyrene og fuglene, og likevel fortsetter de å skade oss.»

Mia ble knust av å se det stakkars treet lide så vondt.

Etter å ha roet ned treet så godt hun kunne, så Mia og Moozie en vennlig fugl som hulket på en tregren.

Mia ropte: «Hva er greia fugl? Hvorfor gråter du?"

Fuglen svarte: «Jeg var på jakt etter mat da jeg så noe på bakken. Jeg trodde det var litt mat jeg kunne mate ungene mine. Det viste seg å være søppel og nå er mine små syke. Alt dette er på grunn av mennesker som forsøpler. Hvorfor må mennesker kaste søppel på bakken i stedet for å legge det i en søppelbøtte?»

Mia ble så sjokkert at hun begynte å gråte da hun så all skaden hun var en del av. Hun innså at hvis hun og andre fortsetter denne forferdelige oppførselen, vil miljøet bli ødelagt. Hun skjønnte at hun gjorde dette uten å merke det!

Mia utbrøt til Moozie: «Nå forstår jeg hva jeg gjorde galt. Jeg burde behandle jorden som mitt hjem. Takk Moozie for at du viste meg rundt og fikk meg til å legge merke til det.»

Moozie svarte: «Jeg er glad du forstår hva jeg prøver å gjøre si. Husk å alltid være snill og ta vare på miljøet!»

Da alarmen ringte, våknet Mia lysere og gladere fordi hun visste hvordan hun kunne gjøre jorden til et bedre sted. Mia startet en miljøklubb og delte sin kunnskap om å ta vare på miljøet. Da hun så opp mot himmelen, så Mia Moozie smile ned til henne.

Slutten

Om skaperne av Mia og Moozie:

Shweta Bala var 10 år gammel i 2020 da hun skrev «Mia og Moozie» og en elev i 5. klasse ved en nettskole - Laurel Springs School.

Sahana Bala, Shwetass søster, illustrerte historien mens hun var 15 år gammel og en 9. klasse elev ved Lynbrook High School i San Jose, California.

Vennlighetsarbeidene deres for Moozie og Children's Kindness Network er:

Historier:

- Mia og Moozie
- Moozies Magic of Kindness
- Moozies positive ord
- Moozie og sirkuset

Dikt:

- Moozie-dikt

Gåter:

- Moozie ordsøk
- Rydd opp ordene

Plakater (laget tidlig under Covid-pandemien):

- Moozie sier Wear a Mask
- Moozie vasker hendene

Moozie og Rainbow i Nevergreen City

av Colin Barca

Alle rettigheter forbeholdt

Utgitt av Children's Kindness Network

www.moozie.org

Moozie og Rainbow i Nevergreen City

Av Colin Barca

Kua Moozie er så snill som mulig. Ikke en annen skapning er snillere enn henne. Hun lekte forsiktig med Rainbow kalven en morgen da posten kom. Bonde Ted gikk for å sjekke det.

"Moozie, det er noe for deg!" Bonde Ted ringte fra postkassen. Ved lyden av navnet hennes løp Moozie til bonde Ted, forsiktig så hun ikke tråkket på noe. Bonde Ted ga henne en konvolutt.

Papiret inne sa:

Kjære Moozie,

Jeg heter Talia, og jeg trenger din hjelp! Vennligst kom til 154 Attle Road i Nevergreen City.

Vennlig hilsen,

Talia

"Hmmm ... Jeg lurer på hva som er galt, sa Moozie. "Det ville være hyggelig å hjelpe Talia." Og så Moozie, Rainbow og Farmer Ted kjørte til Nevergreen City i lastebilen deres.

Før de tre i det hele tatt så byen, kunne Moozie lukte den forferdelige stanken av Nevergreen City. Det var forferdelig! Og selv om Moozie ikke ville si det høyt, så hun allerede, ehm, lukter hvorfor Talia skrev. Snart kom de inn i byen.

I byen fant de Attle Road. Bonde Ted banket på døren til hus 154, og Talia åpnet døren. "Takk alle sammen for at dere kom!" sa Talia håpefullt.

"Vi hjelper gjerne, men hva skal vi gjøre?" spurte Rainbow. Alle trodde.

Så tittet Moozie nysgjerrig inn i en søppelbøtte. Den var tom bortsett fra en eplekjerne.

"DET ER DET!" Moozie mumlet fornøyd. [Colin vil gjerne animere denne setningen i et bilde.]

"Hva mener du?" spurte Talia.

"Vi kan bruke søppelbøttene til å plukke opp søppelet!" Moozie svarte.

"Det kan være en dårlig idé," sa Rainbow. "Vi vet ikke hvor det har vært."

"Hmmm... Ah! Jeg har akkurat tingen i lastebilen!» sa bonde Ted og hentet hansker og gripere fra lastebilen.

Når de var ferdige med Attle Road, jublet laget! Så så de resten av byen.

"Vi blir aldri ferdig nå!" stønnet Talia. "Ingen måte, nei hvordan!!"

"Vi bør ikke gi opp," sa Moozie. «Kanskje vi burde få hjelp fra byen.»

"God idé, Moozie! Men hvordan?" spurte Talia.

«Ikke bekymre deg, Talia, jeg har en plan,» forsikrer Moozie.

Moozie gikk og gikk, helt til torget,

Og begynte sakte men sikkert å fylles opp med luft,

Og en gang var Moozies kropp en gigantisk sfære,

En liten lyd slapp ut, først vanskelig å høre.

Så ble lyden enda høyere og høyere

Helt til det var veldig høyt og superskingrende

Befolkningen kom ut og hørte lyden som var ny

Lyden Moozie hadde laget, lyden kjent som

MÅÅÅÅÅ! [Colin vil gjerne animere dette ordet i et bilde.]

Da Moozies moo stoppet, gikk alle menneskene mot henne og stilte spørsmål. Så Talia

kom ut og forklarte problemet. Byfolket innså at byen deres var et rot og

bestemte seg for å hjelpe.

Til slutt var hele byen ren, og byfolket jublet for Moozie.

"Hipp, hipp Hurra for Moozie!"

Og så delte Moozie og Talia farvel.

"Farvel, Moozie," sa Talia.

"Farvel, Talia," sa Moozie. "Hvis du noen gang trenger hjelp, spør oss gjerne."

Og slik forlater Moozie, Rainbow og Farmer Ted Nevergreen City. ...

... selv om Moozie følte behovet for å endre navnet.

Om forfatteren:

Colin Barca er en tolvåring med et hjerte av bronse, kanskje sølv. Han ønsket å lage en bok for moro skyld, selv om han ikke har noen erfaring.

Om Farmer Ted:

Ja, Farmer Ted er ekte, og han skapte Moozie-merket! Han er veldig snill, og han var veldig glad for å la Colin lage en Moozie-bok.

Baksiden av boken:

Når Moozie, Rainbow og Farmer Ted får et brev fra en som heter Talia som ber om hjelp, vet de at de må hjelpe henne! Kan Moozie og venner rydde opp i Nevergreen City? Eller er det for mye rot?

Moozie and the Big Ugly Bug

Big Moozie kua er snill som den kan være.
Ikke en annen skapning er snillere enn henne.

Hun var hjemme i låven en regnværsdag, med alle
romkameratene som ropte bort.

Grisene snøftet og laget gjørmepaier.
Hestene brøytet og travet av stolthet.

Geitene slo hverandre i moro.
Den gamle andemoren kvakk "Alle løper!"

"Hva er galt maaaay vi spør?" sa geitene i låven.
Duck kvakk, "Det er en feil, og jeg mener ikke å skremme,

Men denne feilen er stor, for stor for en matbit."
Hesten sa: "Jeg skal klemme den, så bare stå tilbake."

Griser sa: "Oj, det er en stor stygg insekt med to horn,
hårete følehorn på et svart billekrus!"

Hesten hevet høyt benet, muskuløst og magert, Cow
ropte: "Moozie! kom raskt til stedet!"

Moozie ropte, "stopp!" da hestens hov falt i bakken.
Alle dyrene holdt pusten, samlet seg rundt.

Moozie dyttet mot skitten og stor insekt krøp ut.
Alle dyrene gispet og ropte ut!

"Å herregud!, vi beklager... Moozie ba oss slutte, men store
insekter er sære og skumle, ikke sant?"

Moozie begynte i sin snille, milde tone: "Bugs,
som bøker, kan ikke bedømmes av utseende alene.

Vi må se dypere og se at selv feil kan være bra.
Å lete etter det gode er alt som alltid vi burde.

Feil kan være nyttig for alle, se, de har sin
plass på jorden akkurat som deg, akkurat som meg."

Moozie og sirkuset

Av Shweta Bala
Illustrert av Sahana Bala

«Endelig er den her! Våkn opp Azaan!" ropte Ayana mens hun kastet dekslene på gulvet.

Det var en varm sommermorgen og Ayana var spent fordi i dag var en veldig spesiell dag. Ayana og Azaan var tvillinger. Ayana fulgte alltid instinktene sine, mens Azaan var mer en logisk tenker. De elsket å gjøre alt sammen... alt annet enn å våkne om morgenen.

Azaan tok sakte, av seg teppene og strakte seg. «Hva er her? Kan jeg legge meg igjen?"

"Tuller du!" ropte Ayana begeistret. "I dag har vi bursdag!"

Azaan begynte plutselig å flire veldig bredt.

"Åh! Jeg har ventet så lenge på denne dagen! La oss gå ned og spise frokost og så ha mye moro!» utbrøt Azaan.

Ayana og Azaan begynte å gå sammen og tenkte på all moroa de skulle ha.

Hvert år, på bursdagen deres, tok foreldrene dem med for å se favorittsirkuset deres: The Circus of Fun.

"Dette bursdagsshowet kommer til å bli det beste hittil!" utbrøt Ayana mens hun slukte pannekakene sine. "Jeg hørte at de gjorde et spesielt show med elefanter!"

Faren deres svarte og smilte: «Det er også en ting til som vil gjøre det gjør denne turen til den beste for dere begge. Vi får lov til å gå backstage og møte sirkustrenerne!»

Ayana slo nesten tallerkenen av bordet da hun hørte dette. De begge var så ivrige etter å gå. Duoen spiste raskt frokosten og satte kursen mot bilen.

Da de kom dit hadde de en time på seg før showet startet, så de bestemte seg for å turnere stedet. Mens de gikk rundt, så Azaan et slitent ekorn på bakken som ikke kunne bevege seg. Ayana og Azaan løp umiddelbart for å hjelpe det stakkars dyret. De tok forsiktig opp ekornet og plasserte det på en myk gressseng i skyggen. Ayana fikk en flaske vann og noen eikenøtter på bakken, og plasserte dem foran ekornet. Ekornet begynte snart å strekke seg og nippe til vannet. Så fikk den litt energi og begynte å bevege seg. En omsorgsfull ku ved navn Moozie så disse handlingene fra bushen hun gjemte seg i i nærheten og visste at Ayana og Azaan var menneskene som skulle redde de mishandlede dyrene i sirkuset. Moozie bestemte seg for å vente til showet var over og deretter snakke med dem.

Da gardinene åpnet seg, ble Ayana og Azaan overrasket over å se elefantene ruller på ballene, dyrene hopper i bøyer, og akrobatene gjør mange håndstående. Etter en spektakulær opptreden fortalte Ayana og Azaan foreldrene sine at de kommer tilbake om noen minutter og gikk backstage, hvor de så Moozie. Azaan var i ferd med å skrike, men Moozie stoppet ham og presenterte seg.

Moozie sa rolig: «Hei Ayana og Azaan. Vær så snill, ikke vær redd. Jeg er Moozie. Selv om sirkuset er morsomt å se på, er det ikke morsomt for dyrene som gjør det. Dere virker begge å være veldig snille og intelligente barn. Bli med meg så skal jeg forklare.»

Azaan var forvirret over hvorfor sirkuset skadet dyr og hvorfor han skulle gå med Moozie, men etter at Ayana overtalte ham, gikk han til slutt med på å gå.

Da de gikk lenger bak scenen, gjemte de seg bak en gardin og så dyrene bli pisket og skadet for å utføre triksene. Elefantene stønnet og apene skrek.

Ayana, Azaan og Moozie ble lenger, og de så at dyrene ikke ble matet før de gjorde sine handlinger. De la merke til at dyrene heller ikke var fornøyde med å gjøre triksene. Det var veldig vanskelig å se elefantene bli truffet fordi de ikke balanserte på de glatte ballene og at apene ikke hoppet gjennom de små bøyene.

Ayana var i ferd med å briste i gråt, men så bemerket Moozie: «Disse dyrene blir behandlet som om de ikke er et levende vesen. Dere begge kan hjelpe. Disse dyrene går gjennom mye for å underholde mennesker som kommer for underholdningen deres.»

Ayana og Azaan bestemte seg for å ta kontroll.

Ayana ropte: «Vent! Ikke skade dyrene!»

Treneren sa forvirret: «Hva gjør du her? Det er du ikke skal være her. Du burde være i skuespillerens backstage-område!»

Azaan utbrøt: «Bare hør på oss! Du skal ikke skade dyrene.»

Treneren svarte: "Disse dyrene vil ikke lytte i det hele tatt!" Azaan svarte: «Det er fordi du ikke behandler dem som dyr. Du sårer dem og belønner dem ikke engang for innsatsen deres.

Dyr har følelser som oss. Kan du jobbe uten mat eller pauser på et sted som ikke er ditt naturlige habitat? Og i tillegg gjøre noe du egentlig ikke er fornøyd med?»

Treneren sukket og tenkte på det. Til slutt bestemte han seg for at de hadde rett.

Ayana og Azaan sa begge sammen: "Husk å være snille mot dyr!"

Treneren smilte og sa: «Takk for at du minnet meg på det. Jeg pleide å være så snill mot dyr og se på meg nå! Jeg pisker dem og slår dem. Jeg vil garantert behandle dem bedre. Siden dere ungene minnet meg på hvordan en ekte dyretrener burde være, vil dere gjerne klappe dyrene?»

Ayana og Azaan ble raskt enige og de fikk klappe alle dyrene en etter en. De var veldig glade for å se at dyrene ikke ville få dårlig behandling lenger.

På bilturen tilbake fortalte de foreldrene alt som skjedde.

Ayana la til: "Neste gang, hva med å dra på en safari hvor dyrene slippes fri i habitatet sitt?"

Moren deres smilte stolt til dem. Hun svarte: "Jada. jeg tror det er et fantastisk alternativ. Hva fikk deg forresten til å velge safari fremfor sirkus?»

"Å, det var bare fra vår erfaring bak scenen." svarte Azaan og tenkte på Moozie.

Om skaperne av Moozie and the Circus:

Shweta Bala var 10 år gammel i 2020 da hun skrev «Moozie and the Circus» og en elev i 5. klasse ved en nettskole - Laurel Springs School.

Sahana Bala, Shwetass søster, illustrerte historien mens hun var 15 år gammel og en 9. klasse elev ved Lynbrook High School i San Jose, California.

Vennlighetsarbeidene deres for Moozie og Children's Kindness Network er:

Historier:

- Mia og Moozie
- Moozies Magic of Kindness
- Moozies positive ord
- Moozie og sirkuset

Dikt:

- Moozie-dikt

Gåter:

- Moozie ordsøk
- Rydd opp ordene

Plakater (laget tidlig under Covid-pandemien):

- Moozie sier Wear a Mask
- Moozie vasker hendene

Moozie søker etter snille handlinger

Det var en ku som het Moozie,
Som var snill og søt;
Hun ville søke etter en godhetshandling
Til og med nedover en travel gate!

En dag mens hun var på
veien fant hun et skadet
kjæledyr; Men hun så også en
liten gutt, som ringte etter en veterinær.
Moozie så denne gode
gjerningen, Og syntes denne
handlingen var snill, Hun så på
den lille gutten, Og husket ham i sinnet.

Moozie fortsatte sin reise, Gjennom
de stikkende biene; Inntil hun
fant en handling av vennlighet, Der en
jente tok vare på trærne, la Moozie merke
til denne handlingen, og
var fornøyd og fornøyd, hun la
merke til jenta og gikk videre, med ro
i sinnet.

Moozie presset seg gjennom det knudrete
gresset, og ønsket å bli løftet opp med
en trinse, Men snart fant hun
en landsby, hvor en gutt beskyttet en venn fra en bølge.

Moozie så denne
handlingen, og var også
veldig glad. Hun noterte
gutten og gikk videre til et nytt sted.

Moozie søkte og søkte, og fant
snart en handling, der
en jente fortalte seg selv gode ting, som gjorde
en positiv innvirkning.

Moozie ble veldig begeistret over synet,
og var også glad, hun
noterte jenta, og flyttet fra
der jenta hadde resitert.

Moozie var veldig glad,
og fortsatte å lete etter en handling som var ny.
Hun leter fortsatt til i dag, Kan hun
finne en handling fra deg?

Om skaperne av flere verk for Children's Kindness Network:

Shweta Bala var 10 år gammel i 2020 da hun skrev disse verkene og en elev i 5. klasse ved en nettskole - Laurel Springs School.

Sahana Bala, Shwetass søster, illustrerte historiene og plakaten mens hun var 15 år gammel og en 9. klasse elev ved Lynbrook High School i San Jose, California.

Vennlighetsarbeidene deres for Moozie og Children's Kindness Network er:

Historier:

- Mia og Moozie
- Moozies Magic of Kindness
- Moozies positive ord
- Moozie og sirkuset

Dikt:

- Moozie søker etter snille handlinger

Gåter:

- Moozie ordsøk
- Rydd opp ordene

Plakater (laget tidlig under Covid-pandemien):

- Moozie sier Wear a Mask
- Moozie vasker hendene

Moozies snille eventyr
Av Jane Morton
På pasning fra Farmer Ted & Moozie
Illustrert av Jane Royse

[side 2]

Big Moozie kua er så snill som mulig.
Ikke en annen skapning er snillere enn henne.

[side 3]

Hun står forsiktig og knipser fluene med halen,
mens du ser på tre andunger som leker i nærheten av stien.

[side 4]

Hun hører noe komme og stikker ørene.

[side 5]

Hva er nå denne tromme-trommelyden hun hører?

[side 6]

Hoveslagene til storfe. Flokken er på farten.

[side 7]

Den er på vei til dalen nedenfor.

[side 8]

Storfeet lukter vann og øker farten.

[side 9]

Et trav som beveger seg raskt blir snart en storm.

[side 10]

Hvis Moozie ikke får snudd hele flokken,
de vil tråkke andungene rett i bakken.

[side 12]

Hun prøver å skyte andunger tilbake av veien,
men de fortsetter fortsatt å boltre seg og leke.

[side 13]

Hun prøver å bevege seg nærmere for å beskytte de tre.
De vil ikke være i ly. De vil heller løpe fritt.

[side 14]

«Det er ingen andre, så alt er opp til meg.
Jeg må snu flokken. Jeg skal gjøre det, sier hun.
Flokken som kommer nærmere kjerner opp støv.
«Jeg kan snu flokken. Ja, jeg skal gjøre det. Jeg må."

[side 16]

Hun tar inn litt luft og enda mer luft og snart
store Moozie svulmer opp som en luftballong.

[side 18]

Og akkurat når det ser ut som om Moozie kan sprekke,
en liten lyd slipper unna henne, og uuummmm lyd først.
Hun tegner på luften som hun er lagret dypt inne,
å sende etter en Mooooo som vil nå skillet.
Moouooooo hennes samler krefter når det buldrer av bakken.
Hun brøler så hardt at flokken stopper og står stille. Mmmmmmmmmmmmmmmmmmmmmmmmm

[side 20]

Høye ekko som torden fyller storfe med frykt.
Flokken virvler rundt, hver kvige og stuter.

[side 22]

De svinger av mot vann på en ny sti,
mens tre små andunger fortsetter med badet sitt.

[side 24]

Andemor kvekker: «Takk for at du reddet mannskapet mitt.
Ikke en annen skapning er snillere enn deg.»
«Jeg er bare en ku. Alt var opp til meg.
Jeg snudde flokken, og du er velkommen, sier hun.

Moozies Magi

En fargeleggingsbok med et vennlighetsbudskap

Av Sara Beck

Illustrert av Katie Olsen

[Side 2]

En gang på en tid
i en hus bare som din
levde en modig litt pike
med brun øyne og krøller.

[Side 3]

Hun var ikke bestandig modig –
bare en ansikt i de publikum
med en magisk venn
navngitt Moozie de Ku.

[Side 4]

Nå Moozie var plysj,
bare en fylt litt ku
med en hjerte - former tuft
av hår på henne bryn.

[Side 5]

Men når som helst de pike
w som usikker eller redd
hun hvisket til Moozie
på natt som hun lagt.

[Side 6]

Nå en natt de pike
hadde så mye på henne sinn
at hun kunne ikke Stoppe snakker
som hard som hun prøvde.

[Side 7]

Og Moozie bare lyttet
på først som hun gråt
at de barn på henne skole
var grusomme og uvennlig.

[Side 8]

«Det er de mener," hun sa,
" og Jeg vet at det er feil
men Jeg aldri ta sider -
Jeg bare gå langs."

"Det er en gutt ," sa de pike,

" og hans Navn er Finn.
Det er han en litt bit annerledes -
han gjør det ikke passe i."

[Side 9]

"JEG synes at han virker hyggelig
og jeg ville som til være venner,
men hva hvis de annen barn
tlette meg som ham?"

[Side 10]

"Åh Moozie," hun sa,
" hvis kun du visste
hvordan mye Jeg skulle ønske
Jeg visste bare hva til gjøre."

[Side 11]

Deretter alle av en plutselig
I de blinke av an øye
Moozie startet til gløde
som en ildflue.

[Side 12]

Med en delikat bom
og en flimre av lys,
Moozie var stående
Ikke sant der i vanlig syn!

Som høy som de kommode,
som bred som de seng
med en hjerte - formet tuft
av hår på henne hode.

[Side 13]

"Min venn," Moozie moo-ed.
" Du ha spurte meg til hjelp
to lære hvordan til være snill
to Finn og deg selv."

[Side 14]

"Og Jeg har lært en få triks
i min liv som en ku,
men jeg vil fortelle du de sannhet -
y ou allerede vet hvordan."

[Side 15]

"Når de verden er uvennlig

og du ikke gjør det vet hva til gjøre,
synes at Om hvordan du ønsker
de hel verden til behandle du."

[Side 16]

"Det er en enkel regel
det er lett til test.
Bare lytte til din hjerte -
du skal __ finne den vet beste."

De litt jentes tårer
hadde tørket på henne hake
som hun så opp på Moozie
og sa med en glise,

[Side 17]

"Er den egentlig som enkel
som at i de slutt?
Den sikker ville være hyggelig
to ha en ny venn."

[Side 18]

" Du vet, Jeg har vært tenker
Jeg kanskje spørre Finn
hvis han ville som til sitte med meg
på lunsj nå og deretter."

[Side 19]

Og Moozie moo-mooded
og henne øyne glitret lys
Som hun LO og sa
" du _ vet, Jeg synes at at han kanskje!"

[Side 20]

De pike sette henne våpen
rundt Moozies myk nakke
og hvisket, " takk du
til å være min venn."

[Side 21]

"Åh barn," Moozie moo-ed,
«det er min jobb, etter alle -
til være her når du trenge meg,
to komme når du anrop."

[Side 22]

"Bare la din hjerte synge

en nd Jeg vil være her,
så ha det til nå ..."
Og Moozie forsvant!

[Side 23]

De pike var venstre holder
en slitt litt ku
med en hjerte - formet tuft av hår
på henne bryn.

[Side 24]

Og hun smilte som hun la seg selv
drift av til seng,
drømmer av magi
og lager ny venner.

Moozies Magic of Kindness

Vær snill

Av Shweta Bala
Illustrert av Sahana Bala

"Tag, du er det!" ropte Max mens han løp over skolefeltet i friminuttene. Det var en fin og solrik dag, med så mange ting å leke med på en ettermiddag.

Max løp rundt og lekte tag da han plutselig så en liten jente tur og fall på bakken. Alle bøkene hun holdt spredt på bakken. Bøkene ble bløte av morgenduggen på bakken. I stedet for å hjelpe henne opp som en snill person, begynte Max å le av henne og håne henne om hvor klønete hun var. Jenta begynte å gråte og hun gikk bort. Etter en time ble Max kalt til rektors kontor.

Da Max ankom, fikk rektor Huggins ham til å forklare situasjonen. Da han var ferdig, spurte hun ham: "Hvorfor lo du av henne i stedet for å hjelpe henne?"

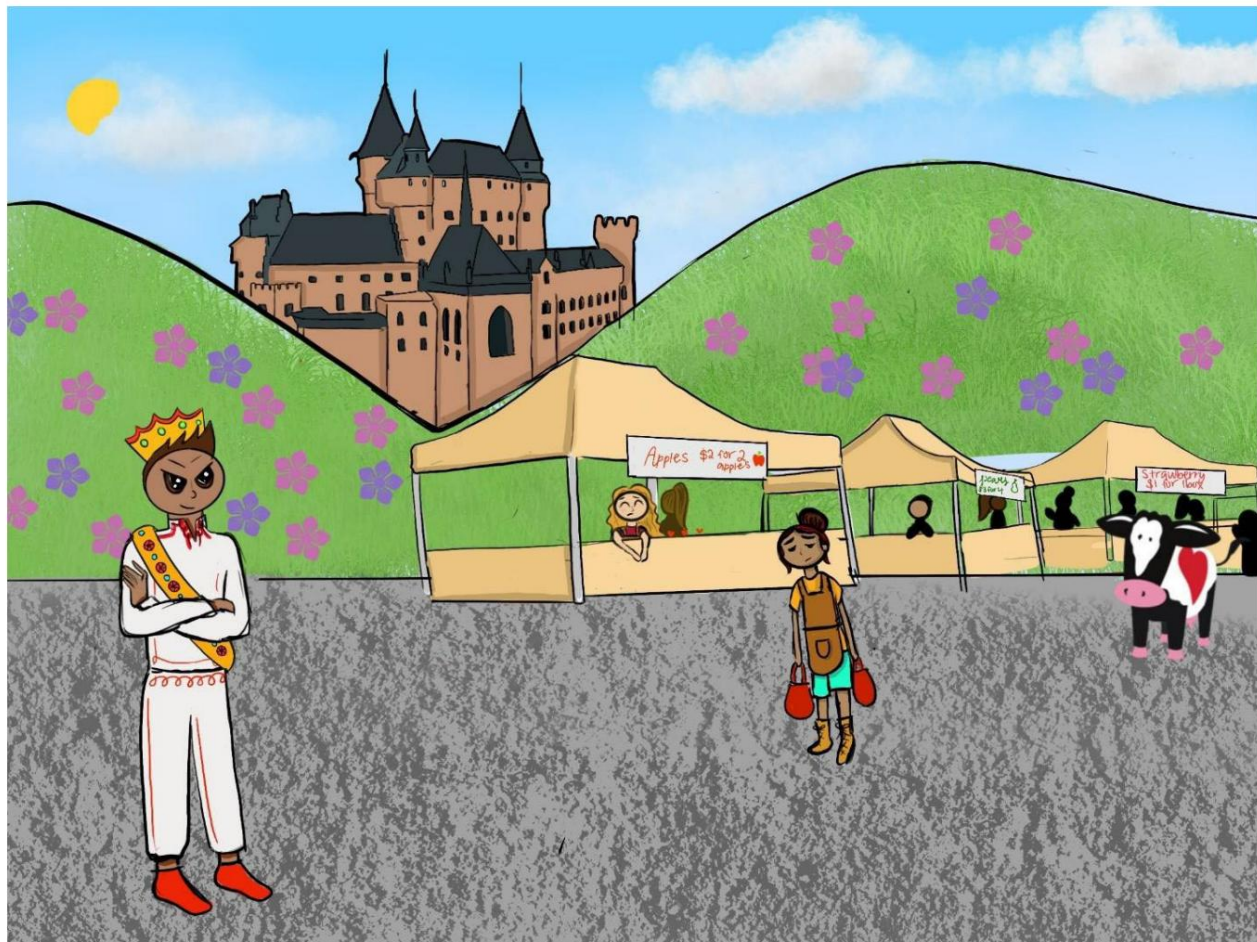
Max svarte: "Hun var veldig morsom da hun snublet over steinene."

«Du burde ikke gjøre det Max. Hvis du var i hennes tilstand, ville du også ha følt deg veldig såret. Du bør vise godhet mot andre. Før du drar, her er en bok som jeg foreslår at du leser. Du kan gå nå."

Irritert forlot Max kontoret og dro tilbake til klassen.

Senere samme kveld, da Max var ferdig med skolearbeidet, slet han med å bestemme seg for om han skulle lese boken rektor ga. *Jeg antar at jeg kommer til å lese boka, siden jeg ikke har noe annet å fullføre.* tenkte Max. Han åpnet boken og begynte å lese. Historien startet slik:

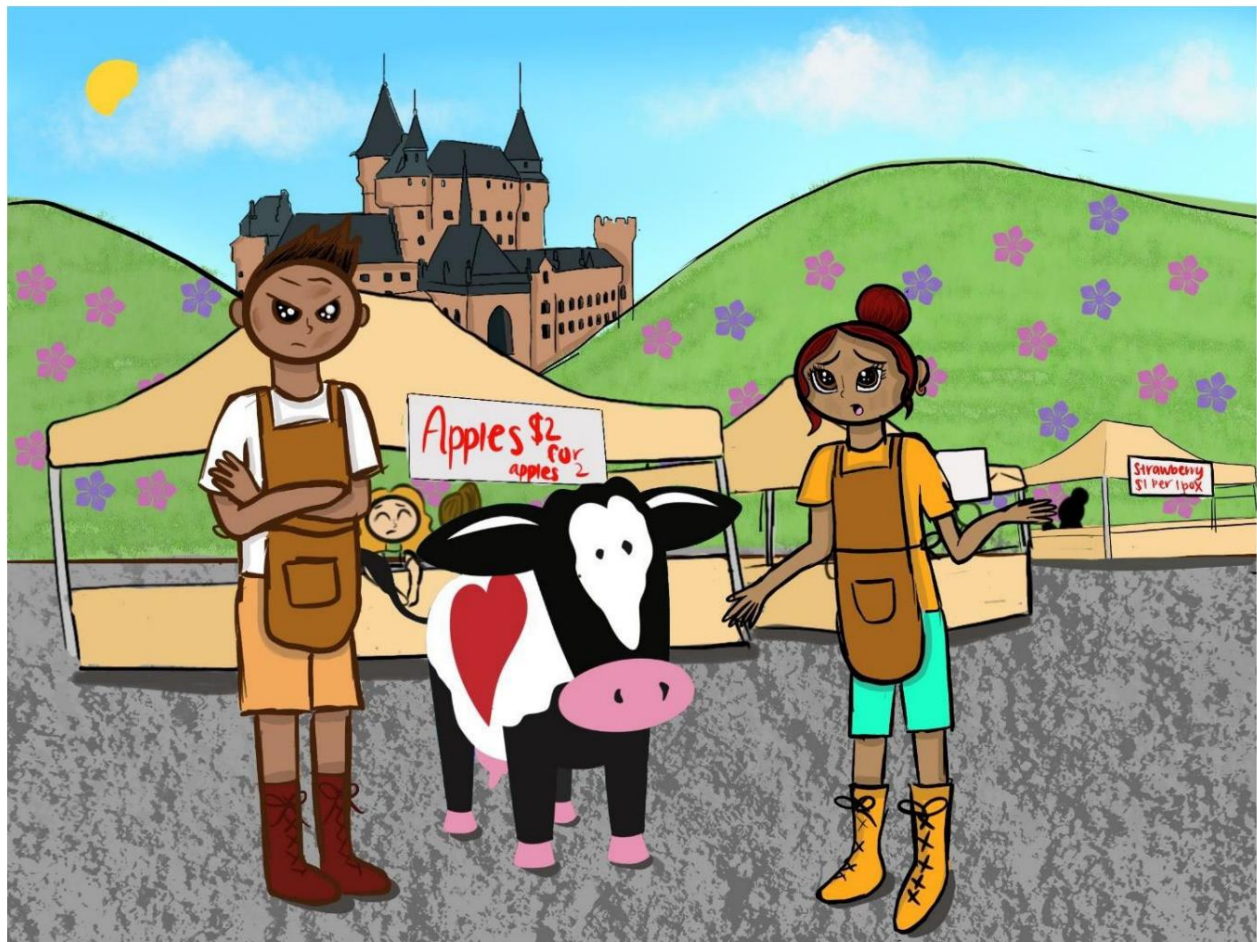

En gang i tiden, i Godhetsriket, bodde det en prins, ved navn prins Liam, som trodde han var bedre enn alle andre. Han pleide å være veldig uvennlig og kritiserte landsbyboere. Hver dag skryte han av palasset, og hvordan han hadde så mye luksus. Deretter begynte han å erte folk om hvor skittent markedet var. Mange mennesker likte ikke denne oppførselen hans.

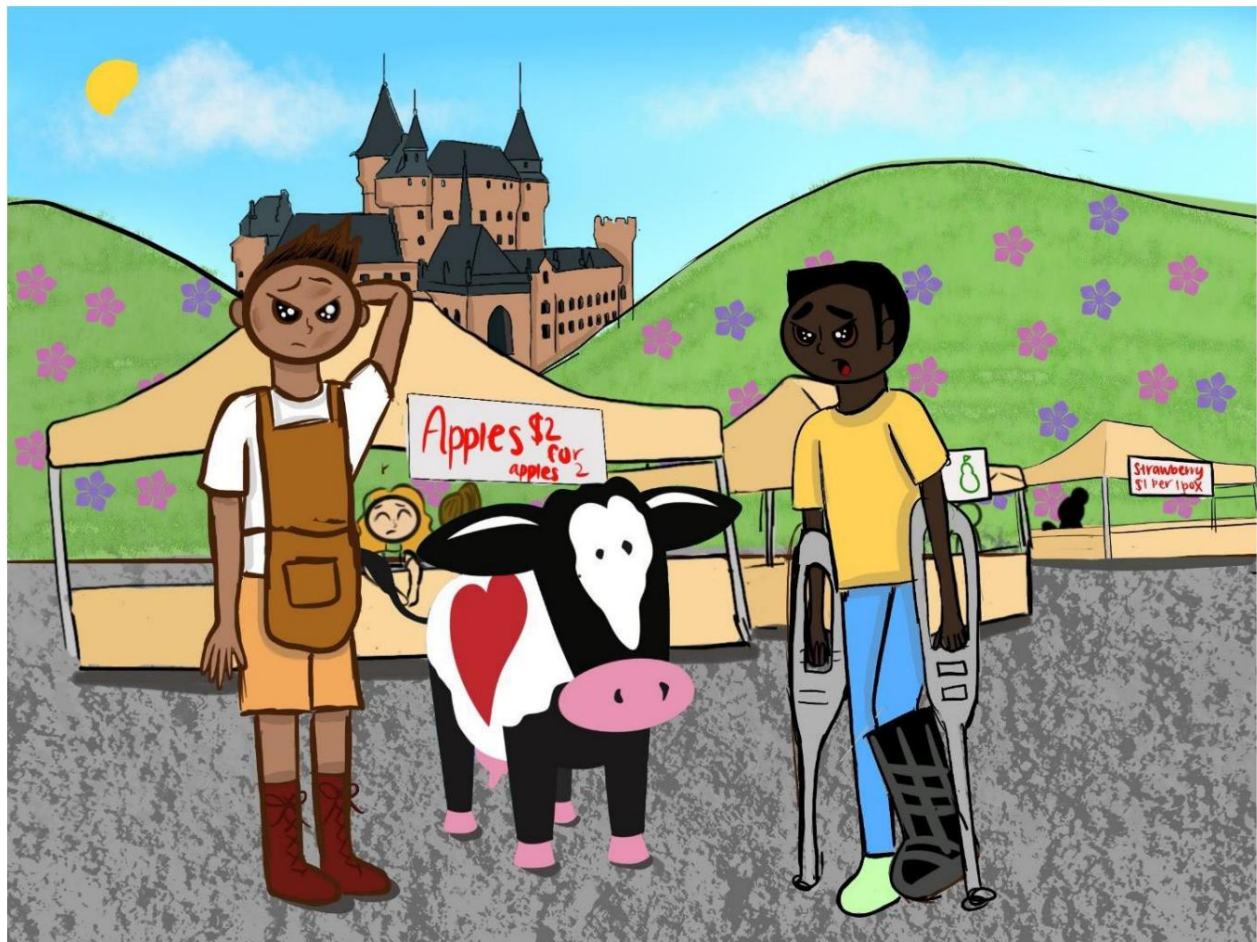
Etter å ha hørt om prinsens oppførsel, het en snill ku Moozie bestemte seg for å hjelpe ham.

Da Moozie kom dit, sa hun: «Hei prinsen av vennlighetens rike! Landsbyboerne dine blir fornærmet over ordene dine. La oss ta en spasertur rundt i landsbyen som landsbyboere.» Etter litt overbevisning gikk prinsen med på det, og de begynte å vandre rundt i landsbyen forkledd som reisende. Den første landsbyboeren de møtte var Isabella.

Moozie startet en samtale: «For en vakker dag i kongeriket. Er du ikke enig? Hvordan er dette riket? Vi tenker på å bo her.»

Isabella svarte: «Jeg elsker å gå nedover gatene på en solrik dag i Guds rike. Dette riket er et fantastisk sted. Den eneste personen jeg misliker her er prinsen. Nylig møtte jeg ham og hilste ivrig på ham. Han kalte klærne mine triste og skitne. Den slemme kommentaren såret meg virkelig. Det er trist at han ikke kan se utover klærne og utseendet mine. Som prins trodde jeg at han ville vite mer.»

Etter å ha anerkjent henne, gikk de til en annen landsbyboer, James, og startet en uformell samtale om livet i kongeriket.

James svarte Moozie, "Jeg elsker landsbyen bortsett fra prinsen. Jeg følte meg såret over det han sa til meg. I forrige uke, da jeg brakk beinet, kalte han meg en kanin som hopper. Det gjør meg vondt å se at vår egen prins kaller folk for slemme ting. Det er trist at han ikke er i stand til å føle med andres smerte. Som prins trodde jeg at han ville vite bedre. Hvis du vil unnskyld meg, må jeg gå.»

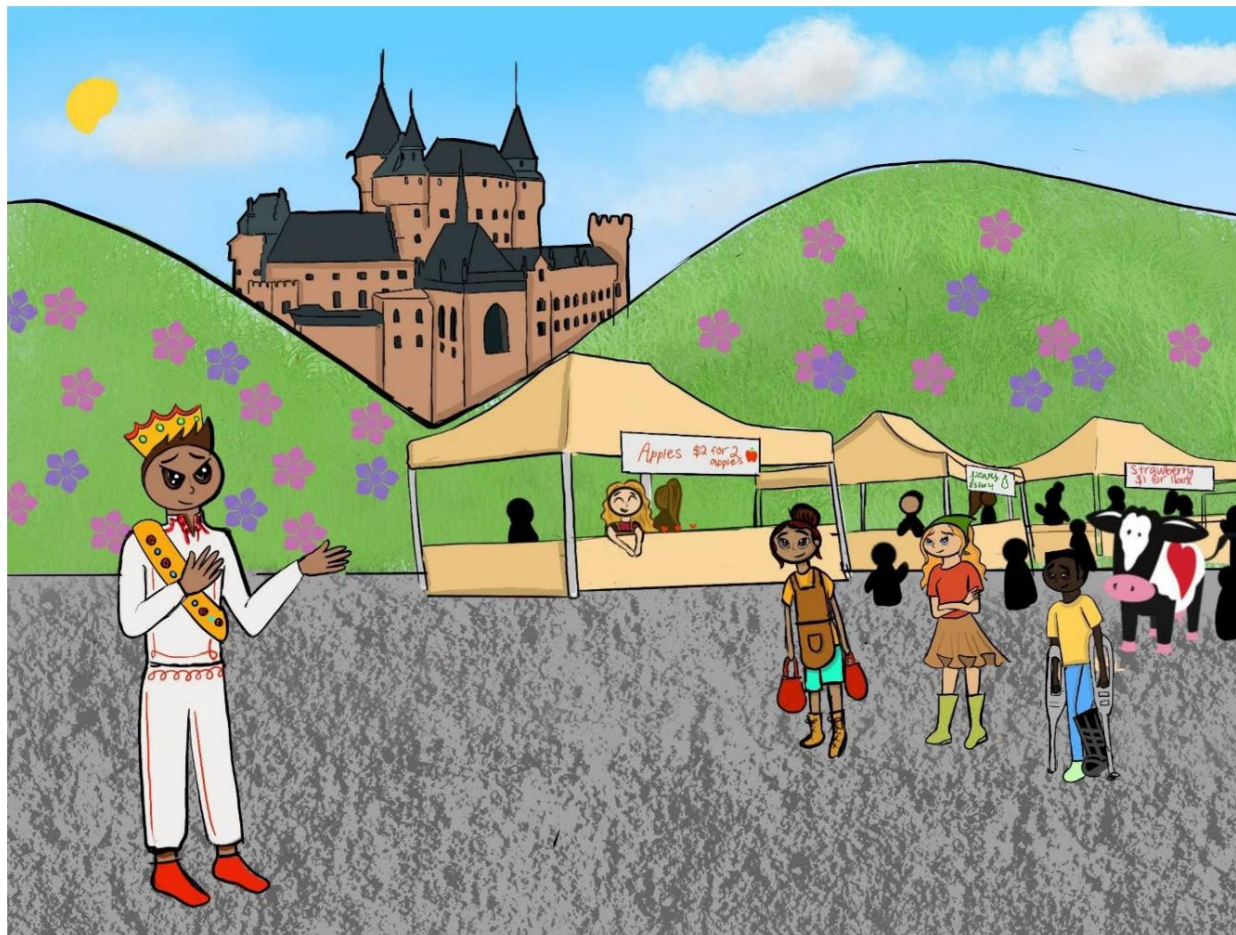
Så prinsen og Moozie fortsatte turen og møtte Abigail.

Abigail bemerket: «Alle er hyggelige bortsett fra prinsen. Det er han virkelig slem mot andre og aldri snill. Da jeg sa at jeg jobber for ham på palassets kjøkken og serverer ham hver dag, fortalte han meg at han aldri skjønte at jeg jobbet i palasset og fortalte meg at jeg var ment som tjener. Det er trist at han ser ned på folk basert på jobben de gjør og ikke er i stand til å sette pris på hardt arbeid.»

Nå hadde prinsen hørt nok og bedt om å få komme tilbake til palasset. Da han kom tilbake sa prinsen: «Beklager Moozie. Jeg burde ikke vært så slem mot alle landsbyboerne. Hvis jeg var i deres posisjon, ville jeg også ha følt meg veldig opprørt. Det er ikke riktig å kalle folk dårlige ting. Det er ikke respektfullt. Kan du tilgi meg?"

Moozie tilga ham og lærte ham å alltid være snill mot andre.

Dagen etter ba prinsen hele nabolaget om unnskyldning, og fortalte dem at han hadde lært leksen sin for å være hyggelig og snill mot folk. Landsbyboerne visste at han hadde lært leksjonen sin og godtok hans unnskyldning. Alle i Godhetsriket levde lykkelig alle sine dager. Slutten.

Max var i dype tanker en stund.

På skolen så Max den lille jenta sitte på en benk helt alene.

Han gikk bort til henne og sa: «Jeg beklager det jeg gjorde. Det gjorde jeg ikke vet jeg såret folk så hardt. Jeg håper du kan tilgi meg.»

Den lille jenta svarte: «Jeg er glad du forstår. Det tar en større person å be om unnskyldning. Jeg heter Amy forresten.»

"Hyggelig å møte deg Amy. Jeg er Max. Vil du leke sammen en gang?" Amy humret. "Sikker. Det ville vært flott. Hei, Max!"

"Hei, Amy!"

Helt siden den dagen har Max alltid husket historien og var sikker på å alltid være snill mot andre. Han hjalp andre når de trengte det, og ertet aldri en annen person igjen. Alle var glade for at han sluttet å mobbe. Den måneden på skolen ble han valgt ut til "Kindness Award".

***** SLUTEN*****

Om skaperne av Moozies Magic of Kindness:

Shweta Bala var 10 år gammel i 2020 da hun skrev "Moozies Magic of Kindness" og en elev i 5. klasse ved en nettskole - Laurel Springs School.

Sahana Bala, Shwetass søster, illustrerte historien mens hun var 15 år gammel og en 9. klasse elev ved Lynbrook High School i San Jose, California.

Vennlighetsarbeidene deres for Moozie og Children's Kindness Network er:

Historier:

- Mia og Moozie
- Moozies Magic of Kindness
- Moozie og sirkuset

Dikt:

- Moozie-dikt

Gåter:

- Moozie ordsøk
- Rydd opp ordene

Plakater (laget tidlig under Covid-pandemien):

Moozie sier Wear a Mask
Moozie vasker hendene

Moozie ® 's Orchestra Adventure
Oppdag vennlighet gjennom en musikalsk reise
Av Tom Easton (assistert av Farmer Ted og Moozie ®)
Illustrert av Katie Olsen

[side 3]

La oss nå høre historien om hvordan Tiny Tinny Triangle ble med i Moozies STORE orkester!

[side 4]

Nå vet alle at kua Moozie er så snill som mulig. Ikke en annen skapning er snillere enn henne. Moozie står ved å flikke fluer forsiktig med halen, når det nyeste instrumentet til orkesteret kommer inn låvedøren.

[side 5]

Og Moozie sier: «Hei, lille kar. Hva heter du?"

"Jeg heter Tiny Tinny Triangle, men alle kaller meg TT," sier TT til Moozie.

[side 6]

"Hvorfor er du her?" spør Moozie.

TT sier: "Jeg er her for å bli med i det STORE orkesteret, men jeg er redd."

"Hvorfor er du redd?" spør Moozie.

TT sier: «Fordi jeg er liten; mindre enn alle de andre instrumentene. Jeg er ny. Jeg kjenner ingen av de andre instrumentene. Og jeg vet ikke hvilken lyd jeg kommer til å lage når jeg spiller musikk!»

Moozie sier: «Vel, min nye lille venn, jeg kjenner alle instrumentene, og jeg vil introdusere deg for dem. Vi hjelper deg gjerne med å finne lyden din. La oss gå over til strykeavdelingen!»

[side 7]

Mens Moozie peker på en cello, forteller hun TT at Charley Cello er et av de eldste medlemmene av orkesteret.

TT venter ikke på å høre hva mer Moozie har å si, han løper bare bort til celloen og sier: «Jeg er Tinny Triangle. Kan du hjelpe meg å finne lyden min?"

[side 8]

"La meg være i fred. Jeg øver. Jeg er altfor viktig og opptatt til å hjelpe slike som deg. Gå og se en av de små fiolinene; de har kortere strenger og liker småting. Kanskje de til og med ville like deg," knurret Charley Cello.

[side 9]

TT går tilbake til Moozie og sier: "Han var ikke særlig hyggelig."

"TT, ikke alle strengeinstrumenter er som Charley Cello," sier Moozie.

[side 10]

Plutselig roper Baxter Bass ut: «Hei mann, ikke bekymre deg – vær kul! Vi er ikke alle sånn fyr! Vi kommer alle sammen! Vel, i det minste her i Bassland kommer vi alle sammen!»

[side 11]

Og Viola Viola legger til: «TT, vær så snill, ikke bedøm alle strengeinstrumenter etter det første du møter. Charley sa imidlertid at du burde snakke med fiolinene. De spiller høyt og raskt og er en god og vennlig gjeng.»

[side 12]

Så Moozie og TT drar over for å møte Loretta Violin, og Moozie sier: «Hei, Loretta. Dette er min nye venn , og dette er hans første øvelse, men han finner ikke lyden sin.»

«Har du ikke en lyd? Hvorfor jeg husker da jeg ikke hadde en lyd. Men så fant jeg hemmeligheten bak lyden min, sier Loretta Violin.

TT spør: "Hemmeligheten bak lyden din?"

«Ja, for meg var hemmeligheten min bue. Her, du prøver det; buen får musikken til å hoppe rett ut av deg!»

[side 13]

Så TT tar buen og begynner å bevege den over høyre side, men ingen lyd. TT gir baugen tilbake til Loretta og sier: «Takk, fru fiolin. Jeg tror ikke buen er hemmeligheten bak lyden min.»

“ TT, ikke bekymre deg. Du finner lyden din. Og vet du hva? Du og jeg er venner nå. Så snart du finner lyden din, kan du komme tilbake og spille med oss når som helst. Moozie, hvorfor tar du ikke TT over til treblåserne; Jeg er sikker på at de vil være veldig glade for å hjelpe deg.»

[side 14]

Mens de snur seg for å gå, sier Moozie til TT: «Føler du deg bedre nå?»

"Ja, det gjør jeg. Loretta og vennene hennes var hyggelige og snille mot meg, selv den store bassen var fin. Jeg likte dem alle, sier TT.

[side 15]

Moozie peker mot den første stolklarinetten og signaliserer at TT skal presentere seg. Og TT sier: «Unnskyld meg, frue. Mitt navn er Tiny Tiny Triangle. Jeg leter etter lyden min. Kan du hjelpe meg?"

[side 16]

Reeda Clarinet sier: «Du har litt nerve! Du er en trekant. Du hører hjemme bakerst i orkesteret. Vet du hvorfor de satte trekanter bak i orkesteret? For du er ikke viktig! La meg være i fred. Gå inn i ditt sted; på bakerste rad!"

[side 17]

TT føler seg avvist, og går tilbake mot Moozie, og Moozie sier: «Kom med, lille venn. Jeg vil at du skal møte en trio av treblåsere: Billie Jo Piccolo, Olivia Oboe og Hobson Bassoon. Jeg tror de kan hjelpe deg med å finne lyden din.»

[side 18]

Sammen går de bort, og Moozie sier : "Dette er vennnen min, TT. Han er ny i orkesteret og han trenger å finne lyden sin.»

Billie Jo Piccolo kvitrer raskt: «Hei, lille fyr! Det tok meg bare 10 sekunder å finne lyden min. Tror du at du kan slå den rekorden?»

[side 19]

Olivia Oboe sier rolig: «Ikke bry deg om Billie Jo, TT. Så du leter etter lyden din? Vel, vi har hver vår egen lyd dypt inne i oss. Siv er hemmeligheten for de fleste av oss i denne delen. Her, TT, prøv sivet mitt. Kanskje dette er hemmeligheten bak lyden din.»
Og Hobson Fagott legger til: "Ja, det fungerer alltid for meg! Siv får hele verden til å vibrere og bli levende. Gå videre og prøv - det er enkelt! Gi det en dritt!"

[side 20]

TT tar sivet, putter det i munnen og blåser. (Blæselyd) Men det er ingen lyd. Så TT gir sivet tilbake til fru Oboe og sier: «Takk, fru Oboe, du er veldig snill. Sivet er ikke hemmeligheten. Sivet fungerer vakkert for deg, men det fungerer bare ikke for meg.»
«Du finner lyden din, jeg vet du vil. Her er en idé. Du er laget av metall! Hvorfor prøver ikke du og Moozie messingseksjonen? De er rett ved siden av oss!»

[side 21]

Mens TT går og ser på de skinnende hornene, trompetene og trombonen,

[side 22]

Han støter ved et uhell inn i et veldig stort instrument. TT hadde støtt på orkesterbøllen, Max Tuba. Max Tuba knurrer: «Se hvor du skal, din lille pip-pip! Kom deg ut herfra før jeg blåser deg ut herfra!»

[side 23]

Og Moozie sier: «Max Tuba, det var ikke snill. Han mente ikke noe vondt; Det var en ulykke. Dette er hans første dag, og han leter etter lyden sin.»
Mens Max Tubas skinnende messinghud blir rød av forlegenhet, mumler og stønner han og kremter og sier: « Ahhh , beklager det. Jeg tenkte ikke på noen andre enn meg. Hei! Kanskje den glatte, glidende trombonen kan hjelpe deg med å finne lyden din.»

[side 24]

Vel å huske at Moozie sier å alltid være snill, reiser TT seg oppreist og sier til Max Tuba: «Takk for dette forslaget, Mr. Tuba. Du er veldig stor og lys. Jeg skal se trombonen og spørre ham om han kan hjelpe meg med å finne lyden min.»
Gruff Max Tuba myknet opp og sier: «Jeg gleder meg. Lykke til, gutt, og velkommen til orkesteret.»

[side 25]

Moozie spør TT: "La du merke til hvordan din vennlighet bidro til å endre Max sin melodi?"

[side 26]

Akkurat da sier Ramon Trombone: «Hei kamerat, skyv videre her. Jeg er Ramon. Hele messingseksjonen har ikke noe biff med deg.»

Så sier Ava Horn: «Leter du etter lyden din? Hemmeligheten bak lyden vår er mye luft og et munnstykke. Lytte..."

[side 27]

«Jeg er Donald Trumpet, jeg kan mye om alt! Ramon, gi TT munnstykket ditt! Kanskje det er hemmeligheten bak lyden hans. Alt du trenger å gjøre er å surre leppene dine og blåse hardt.»

[side 28]

Så TT tar munnstykket og blåser og blåser og blåser. Men det er ingen lyd. Skuffet gir TT munnstykket tilbake til Ramon Trombone og sier: «Takk, Ramon, men munnstykket fungerer ikke for meg. Det fungerer utmerket for deg og dine skinnende messingvenner. Dere høres så bra ut alle sammen! Det gjør meg stolt over å være skinnende og i dette orkesteret.»

[side 29]

Mens de går bort sier Moozie til TT: «Jeg er så stolt av deg for at du prøver så hardt med munnstykket, og for at du er snill mot Ramon og alle messinginstrumentene. Din vennlighet får andre til å føle seg bra.»

"Å være snill får meg til å føle meg bra også," sier TT. Mens TT føler seg bra med sin vennlighet mot de andre instrumentene, er han fortsatt engstelig for å finne lyden sin.

[side 30]

Han sier: «Moozie, vi har vært på strengene. Vi har vært i treblåserne. Vi har vært på messingseksjonen.»

[side 31]

"Hvor ellers kan vi lete etter lyden min?"

[side 32]

«Ah ha, det er ett sted vi ikke har vært. Hvorfor tenkte jeg ikke på dette før? Det er der de holder kuklokken min. La oss gå til perkusjonsseksjonen.»

[side 33]

Så hører de Jack Timpani rope ut: «TT Triangle, kom tilbake hit mann. Velkommen til bakerste rad hvor de fleste av oss får stå opp og bevege oss mens vi lager musikk. Jeg har hørt om deg. Ordet er at du er det nye perkusjonsinstrumentet som leter etter lyden din. Du har kommet til rett sted; Det snakkes slagverk her. Hør på vennene mine. Jeg har en idé, hvorfor ikke gå over for å se min beste venn, Cadence. Hei, Cadence! Jeg vil at du skal møte den varme nye trekanten. Han er en snill sjel, og full av talent; hjelp ham til å komme i gang!»

[side 34]

Moozie og TT drar bort for å møte Cadence Snare-Drum, fra den berømte Drum-familien. Cadence ønsker dem velkommen ved å si: «Hei, TT, jeg er Cadence. Jeg har spilt i store band, små band, marsjerende band og rockeband. Lytt til rytmen til meg og vennene mine.» Overrasket over alle lydene til Cadence og vennene hans, sier TT: "WOW!"

C adence skarptromme sier: "Ja, TT, og vet du at mange av disse lydene er laget av "kule one-noters" akkurat som deg?"

Så peker Cadence på en liten visp som ligger like ved og sier: «Sjekk sjekk det ut TT; det kan være hemmeligheten bak lyden din.»

[side 35]

TT plukker opp vispen og sier: **«Jeg fant den. Jeg fant lyden min!»**

Moozie mumlet lykkelig fordi vennen hennes hadde funnet det han hadde lett etter ... hemmeligheten bak lyden hans. TT var ikke redd lenger.

[side 36]

De forskjellige delene av orkesteret har vært opptatt med å øve på sine egne partier, men la oss se hva som skjer når vi setter alle sammen!

[side 37]

Moozie vil at du skal huske at når du er snill, føler du deg bra, personen du er snill mot føles bra ... og alle som ser din vennlighet føles også bra.

Du skjønner, å være snill hjelper oss alle å spille sammen og lage vakker musikk ... uansett hvor forskjellige vi er!